

**Forrykte neokonservative
sætter
krig på dagsordenen:
Bestræbelserne på at
gennemføre
Russiagate-kuppet må
nedkæmpes.
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 25.
jan., 2018
pdf og video**

Vi har brug for en politisk diskussion om, hvor skal menneskets fremtid være om 50 år, om 100 år fra nu, og ønsker vi at blive voksne, som art, hvor folk skatter andre ting end blot materielle ting? Folk bør, mener jeg, tænke over det faktum, at vi befinder os ved en korsvej, hvor, hvis vi gør vores job ordentligt, lige nu, og bringer USA og de europæiske nationer ind i samarbejde med den Nye Silkevej, så kan vi få en totalt ny civilisationsæra, sandsynligvis i vores egen levetid. Og jeg vil appellere til vore lyttere, til dig, om at kontakte os, gå sammen med os, hjælpe vore bestræbelser og gør de ting, vi siger, mere kendt.

Vi går frem fra et fordelagtigt udgangspunkt: LaRouche PAC's 2018 Platform – »Valgkampagnen for at vinde fremtiden«

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. jan., 2018 – Vi bliver presset fra alle sider, i USA og i den transatlantiske sektor, til at synke ned på et lavpunkt, med hensyn til økonomi, kultur og moral. Under angreb fra dem, der forsvarer City of Londons/Wall Streets døende, monetaristiske system, presses vi til at fiksere på spørgsmål og »emner«, der har til formål at holde vores tankegang fangen, som i en fælde: »Hvad sagde Trump, eller hvad sagde han ikke?« Alt imens kendsgerningerne står klart: Vi må gå med i den Nye Silkevejs impuls for udvikling. USA skal med om bord. **LaRouche PAC's 2018 Platform; »Kampagnen for at vinde fremtiden«**, blev udgivet i går for at mobilisere en styrke, der kan få dette til at ske.

En ny erklæring er nu under udarbejdelse, om at bringe den Nye Silkevej til de amerikanske kontinenter. Se på størrelsesordenen af krisen i Caribien og Mellemamerika! Fejlernæring af børn er f.eks. på over 17 % i Caribien. I Haiti er 47 % af børn fejlernærede; 80 % lever i fattigdom. I dele af Mellemamerika ser vi samme billede. Dette er de rene

helveder på vores halvkugle.

Der findes ingen måde, hvorpå vi kan »løse« de »dagens spørgsmål«, der er åbenbare i USA – dvs., narkepidemien, »migranter«, grænsesikkerhed, mistede jobs osv. – uden samtidig også at styrke Caribien, Mellemamerika og Mexico; samt de amerikanske kontinenter i deres helhed.

Det samme kan siges om Afrika, Sydvestasien og Europa. I Subsahara-Afrika har vi en fejler-næringsprocent på 22. Lægehjælp er en sjældenhed. De kampe, der er en følge af den onde politik for »regimeskifte«, har gjort millioner af mennesker fra Nordafrika og Sydvestasien, i Libyen, Irak, Syrien og Yemen, hjemløse. Godt og vel 1 million mennesker har søgt tilflugt i Europa siden 2015. I 2017 druknede flere end 3.000 mennesker, mens de forsøgte at krydse Middelhavet.

Se så på, hvad Kina gør i samarbejde med nationer i Afrika. Foreløbig har man bygget 6.200 km moderne jernbaner, eller de er under konstruktion, sammen med også kraftværker, dæmninger og andre projekter. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har netop afsluttet en turne til fire afrikanske nationer, hvor flere projekter blev planlagt. Præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Jin Liqun, udtalte i denne uge, på toårsdagen for bankens oprettelse, at den vil udvide lån til Afrika og også til Sydamerika. (Se Schiller Instituttets Specialrapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«, af Hussein Askary[1] og Jason Ross.)

Se så på de amerikanske lande, og på, hvad Kina gør dér. Den 19.-22. jan. vil Wang Li deltage i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Staters (CELAC) møde for at diskutere udviklingsplaner og øge det strategiske samarbejde mellem de to områder »til et højere niveau«, hvorefter han vil tage på statsbesøg til Chile og Uruguay, der begge er entusiastiske tilhængere af Bælte & Vej Initiativet.

Forestil jer en »rygrad«, der består af en udviklingskorridor, som løber fra Sydamerikas sydligste spids mod nord gennem Darién-gabet (en sump- og skovafbrydelse af den panamerikanske hovedvej mellem Panama og Columbia, -red.) og Mellemamerika, fortsætter mod nord over USA's og Canadas højsletter og ind i Alaska og videre til Beringstræde-tunnelforbindelsen til Asien og Europa. I USA ville denne nye korridor skabe en vej til at »genbefolke« (med nye byer, industri og landbrug) landbrugsamterne i de centrale, amerikanske stater, som i de seneste år har haft de højeste rater af udvandring, narkomisbrug og selvmord i nationen.

At virkeliggøre udvikling på en sådan skala kan ikke simpelt hen gøres »fra bunden og op«, men kræver derimod prioriterede forsknings- og udviklingsprojekter og lokaliteter, der har evnen til at hæve produktiviteten med en kvantespringsvirkning. Blandt de vigtige centre er centrene for rumraketopsendelse i det ækvatoriale, nordøstlige Sydamerika. I Puerto Rico – som stadig er hjemsogt efter orkanerne Irma og Maria, samt af manglen på genopbygning – er der mulighed for en »Indfaldshavn til de amerikanske lande« på øens sydkyst ved Ponce, som vil være et knudepunkt på den Nye Silkevej.

Dette storslåede perspektiv for de amerikanske kontinenter blev i dag beskrevet af Helga Zepp-LaRouche, der pointerede, at vi må arbejde ud fra et fordelagtigt udgangspunkt. Fra et økonomisk perspektiv, fra et moralsk perspektiv: positionér jer fra et fordelagtigt udgangspunkt.

[1] [Se Hussein Askarys tale \(dansk\) over samme emne](#)

Kinas Silkevejsånd inspirerer Frankrigs Macron; Hvornår vil den nå Berlin og Bruxelles? Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 11. jan., 2018. pdf og video

Mange gange er denne form for pessimisme blot en 'comfort zone', for når folk først har boret hælene i jorden med deres pessimisme, betyder det, at de ikke behøver gøre noget, for verden er alligevel håbløs, og derfor behøver man ikke ændre den.

Det er min holdning, at, når tingene udvikler sig i en positiv retning, har alle – næsten alle på denne planet – mulighed for at forbedre ting og ændre ting til det bedre, hvis muligheden skabes. Jeg vil derfor appellere til folk om at have et kulturelt optimistisk livssyn på disse spørgsmål, for at sidde på hænderne og intet foretage sig i et historisk øjeblik som det aktuelle, er næsten en forbrydelse.

Download (PDF, Unknown)

Kinesisk-latinamerikansk-caribisk topmøde en hidtil uset succes

5. dec., 2017 – Arrangører og deltagere i det ellefte Kinesisk-latinamerikanske-caribiske Erhvervstopmøde, som sluttede den 2. dec., i Punta del Este, Uruguay, var enige om, at mødet var en dundrende succes, der havde tiltrukket den største deltagelse – 2.500 mennesker – siden disse begivenheder først startede i 2007. På alle diskussionsniveauer lå fokus på samarbejde med Kina, og med Bælte & Vej Initiativet (BRI), med en forståelse af, at dette repræsenterer muligheden for fremtidig, reel, økonomisk udvikling. Den 2. dec., konferencens sidste dag, fandt tæt ved 1.000 forretningsmøder sted, hvor aftaler blev underskrevet, projekter diskuteret, fremvisninger præsenteret, osv.

Chiles tidligere præsident Eduardo Frei, der også er præsident Michelle Bachelets befuldmægtigede minister for anliggender i det asiatiske Stillehavsområde, talte på den første plenarforsamling den 1. dec. og udtrykte det meget klart. I betragtning af det, han kaldte USA's »isolationistiske« politik, sagde han, at Latinamerika og de caribiske lande burde gå sammen og udnytte det, Kina tilbyder.

»Bælte & Vej er en politik, der vil gøre det muligt for os at bygge store infrastrukturprojekter i området«, sagde han. »Det betyder kredit, investeringer, [kinesiske selskabers] komplementaritet med vore landes selskaber og muligheder for at konkurrere på globale markeder. Dette betyder udvikling. Dette betyder Bælte & Vej Initiativet.«

Uruguays udenrigsminister Rodolfo Nin Novoa, der talte på samme panel, fremlagde statistik for, hvor mange kinesiske og asiatiske borgere, der forventes at indtræde i middelklassen hen over de næste ti år, og bemærkede Kinas succes med at løfte en enorm andel af sin befolkning ud af fattigdom. Både Uruguay og Latinamerika, sagde han, har kapacitet til at levere mad og andre varer til dette hastigt ekspanderende marked.

Cai Dong, adm. dir. for China Development Bank (CDB), sagde til Spaniens EFE-nyhedstjeneste, at CDB har 200 projekter i 18 af regionens lande i gang og således spiller en førende rolle »inden for rammerne« af Bælte & Vej.

Foto: Chiles tidligere præsident Eduardo Frei, taler her på en tidligere konference i Chile, 2017.

Lad jer ikke aflede; Lad jer ikke afskrække!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 30. nov., 2017 – Alt imens verden har nået et punkt, hvor den virkelig vender et nyt blad til et kvalitativt nyt stadium i verdenshistorien, så bliver den amerikanske befolkning fuldstændig, og potentielt fatalt, afledt ind i et kalejdoskop af falske spørgsmål, der er i sladderens interesse eller i anden interesse. (Hvorfor nu?) Men, hvor kommer DU ind i billedet – dig, personligt? Hvad er din rolle? Hvis du render efter lygtemænd, hvor efterlader det så vores land? – på et tidspunkt, hvor den fremtidige historie kræver visse, afgørende skridt i USA, som det fastlægges af Lyndon LaRouche i hans Fire Love.

Den forgangne weekends successive begivenheder, der ikke har

fortilfælde, viser, at Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kina tilbage i 2013, og som Lyndon og Helga LaRouche utrætteligt har kæmpet for i årtier, nu er blevet en masseangrebsbølge, der fejer hen over verden. Tænk på, at Schiller Instituttets historiske konference i Frankfurt i forgangne weekend, »At opfylde menneskeheds drøm«, blev umiddelbart efterfulgt af »16+1«-mødet mellem Kina og øst- og centraleuropæiske lande i Budapest, som lancerede byggeriet af Beograd – Budapest højhastighedsjernbanen, blandt andre resultater. I samme uge fandt et Bælte & Vej Forum sted i Tblisi, Georgien, med 34 officielle delegationer, der deltog, og op mod 2.000 delegerede fra flere end 60 lande. Efter afslutningen af 16+1-mødet i Budapest og yderligere møder med ungarske regeringsfolk, fløj den kinesiske premierminister Li Keqiang til Moskva for at mødes med præsident Putin, og derfra videre til Sotji, Rusland – scenen for andre historiske møder i løbet af de seneste dage – for at deltage i mødet mellem regeringschefer i Shanghai Samarbejdsorganisationen, 30. nov.-1. dec.

Det første Bælte & Vej Forum nogensinde blev onsdag holdt i Paris. Torsdag var første dag af Kina-Latinamerika-Caribien Erhvervstopmødet i Uruguay, som omfattede 2.500 erhvervsfolk, af hvilke 700 er kinesere.

En endnu ubekræftet rapport i *Yomiuri Shimbun* fra 28. nov. fremlægger, hvordan Japan planlægger at gå ind i et samarbejde med Bælte & Vej Initiativet (BRI), gennem japanske selskabers støtte i fællesprojekter med kinesiske selskaber langs dets ruter.

Dette er rammen for vore voksende bestræbelser på at besejre den britiske kupplan i USA, gennemføre LaRouches Fire Love og sikre fuld amerikansk deltagelse i BRI.

Spørg ikke, hvad der optager dig som personlig interesse. Spørg hellere, hvad den fremtidige menneskeheds vitale interesse består i, mht. nutidens begivenheder. De 'falske

nyheder' – 'fake news' – fremviser et kalejdoskop af afledningsmanøvrer – I må ikke blive afledt. Spørgsmålene er præcis det, som Lyndon og Helga LaRouche har sagt, de er.

Foto: Præsident Donald J. Trump skriver en fraværsseddel til skolen for Christian (venstre), barnebarn af pensionerede kaptajn i den amerikanske hær, Gary M. Rose, der skal modtage en æresmedalje, under et familiebesøg i det Ovale Kontor i Det Hvide Hus i Washington, D.C. 23. okt., 2017.

Beijing-ambassadør: Kina vil hjælpe Bolivia med at tage 'et gigantisk skridt for industrialisering'

3. okt., 2017 – I et interview den 2. okt. i avisen *El Deber* om kinesisk-bolivianske relationer, understregede Kinas ambassadør til La Paz, Liang Yu, at Kina har planer om »energisk« at hjælpe Bolivia, på en hvilken som helst måde, de måtte ønske det, med at udvikle landet til at blive en fremgangsrig industrination i centrum for et fremgangsrigt og udviklende Sydamerika.

Relationer mellem vore lande »vil indlede en ny periode med udbredt og hurtig udvikling ... En udvidelse af samarbejde inden for sådanne områder som produktiv kapacitet, minering og energi, infrastruktur, udvikling af hovedveje, lufthavne, jernbaner, vandkraftværker og samarbejde og udvekslinger inden for sådanne områder som rumfart, telekommunikation, videnskab og teknologi, samt miljøbeskyttelse, vil blive drivkraften i industrialiseringen af Bolivia; merværdien af bolivianske

produkter (gennem anvendelse af teknologi i produktionen) vil øges, og landets kapacitet for autonom udvikling vil gå frem«, sagde ambassadør Liang til den bolivianske avis.

Blandt de allerede igangværende projekter, som ambassadør Liang nævnte, var Kinas finansiering og byggeri af 1.300 km og dusinvis af hovedveje, der »krydser landet fra nord til syd og fra øst til vest og således lægger den strategiske grund for transportinfrastruktur i Bolivia«. Kina har ligeledes underskrevet en kontrakt om at bygge et stålværk nær Bolivias enorme jernmalforekomster i Mutun, og som, når det er færdigt, vil rangere Bolivias årlige stålproduktion blandt de bedste i Latinamerika, og som, fortsatte ambassadøren, »vil blive et gigantisk skridt hen imod industrialiseringen af Bolivia«.

Ikke det mindst vigtige af Kinas bidrag til Bolivias udvikling er de henved 30 stipendiater til fremragende bolivianske studerende for at studere i Kina, hvoraf mange er »dedikeret til sådanne højteknologiske karrierer som nuklear teknologi«.

El Deber spurgte ambassadøren om Kinas syn på Bolivias bestræbelser på at få bygget en jernbane, der forbinder Sydamerikas to kyster, og om denne bi-oceaniske jernbane er inkluderet i Bælte & Vej-projektet. Ambassadør Liang udtalte Kinas støtte til dette strategiske projekt, men påpegede diplomatisk behovet for, at landene i området når frem til en aftale om, hvor den skal bygges.

EIR-magasinet

udgiver

dossier:

Bob Mueller – 'Umoralisk juridisk morder';

Bryd forræderflokken; Ban vejen for

den Nye Silkevejsæra

Læs EIR's eksklusive dossier her

Leder fra LaRouche PAC, USA, 27. sept., 2017 – I dag udgav EIR sit ugemagasin (dateret 29. sept.) med dossieret »**Robert Mueller er en umoralisk juridisk morder: Han vil udføre sit job, hvis I giver ham lov**«. Dossieret, der er på 26 sider, fremlægger Robert Swan Mueller III's identitet og rolle mht. mangeårige, beskidte operationer imod nationen, imod den patriotiske statsmand Lyndon LaRouche, imod ofrene for 11. september og deres familier, og imod andre. Denne rapport – der cirkuleres via LaRouchePAC's netværk, er ammunition for at bryde det neo-britiske imperium én gang for alle, for at bane vejen for, at det transatlantiske område kan tilslutte sig den Nye Silkevejsæra for udvikling.

Det faktum, at sådanne stinkende operatører som Mueller så længe har kunnet fortsætte med deres beskidte arbejde, skyldes ikke manglende »information« som sådan i offentligheden – selv om befolkningen berøves viden. Det reflekterer i stedet mindcontrol-operationer for at aflede og demoralisere folk ind i konstruerede klagepunkter, såsom at fordømme Christopher Columbus som en 'undertrykker'.

Denne kulturelle degradering udføres med overlæg af

fornægterne af renæssancen med det formål at kunne udføre faktisk fysiske forbrydelser mod menneskeheden. De fremmer en politistatsdynamik for at afskrække alle fra at vove at gøre indsigelse, eller blot stille spørgsmålstegn ved det, der foregår. Men vi kan knække ryggen på disse forræderiske operationer.

En impuls, der er til fordel for dette udbrud, kommer fra det menneskelige ønske om at redde liv og bygge en fremtid, og som man ser hos ofrene og redningsfolkene midt i oversvømmelserne og murbrokkerne efter de udbredte katastrofer, der har ramt de amerikanske lande. Som Mexicos præsident Enrique Peña Nieto sagde i en tale til nationen i går aftes, »Jeg ved, mange af jer føler frygt og angstelse, men lad mig sige til jer, at vi vil give særlig opmærksomhed til opgaven, at beskytte befolkningen ... Min første prioritet er at beskytte jeres og jeres familiers liv ... Vi vil fortsat vise, at vi er mennesker, der ikke opgiver over for modgang og er rede til at gå fremad.«

Puerto Rico og De caribiske Øer befinder sig stadig i en nøddredningsfase; dernæst følger fasen for opbygning af en økonomi, som vil kræve logistik på militærniveau. Florida, Texas og de andre stater, plus Mexico, står over for en enorm genopbygning, og ny opbygning.

Denne virkelighed rejser spørgsmålet om *kredit* – hvor skal midlerne komme fra? Svaret blev givet, før katastrofen, af Lyndon LaRouche i hans »**Fire Love**« fra 2014, om bankpraksis, kredit og videnskabelig og økonomisk opbygning. Katastrofernes virkelighed beviser nu LaRouches pointe; vi er menneskelige. Vi kan skabe kredit. Vi kan bygge og skabe fremskridt.

Et glimt af denne erkendelse kom i går på et møde i Det Hvide Hus om infrastruktur og 'skattereform'. Ifølge deltagere i denne tværpolitiske samling, sagde præsident Trump, at statslig finansiering, og ikke PPP-finansiering (Public Private Partnership), er vejen ad hvilken for at genoplive byggeri af

infrastruktur. Statslig finansiering – plus finansiering fra delstaterne og lokalsamfundet – kan betyde, at man må forlade sig på skatteindtægter og mere gældsætning, men statslige partnerskaber med private interesser »er bestemt ikke en 'magisk kugle', der løser alle nationens infrastrukturproblemer«, iflg. en embedsmand fra Det Hvide Hus, der deltog i mødet. »Vi vil«, sagde han, »fortsat tage alle brugbare muligheder i betragtning.« Trump talte i særdeleshed for en »langvarig« støtte til Puerto Rico. Hvordan man skal gennemføre dette perspektiv – både kortvarigt og langvarigt – forklares i [LaRouches Nødhandleplan](#), som blev udstedt den 31. august, midt i orkanen Harvey.

Ud over de umiddelbare nødhjælpsoperationer i Puerto Rico må vi også »se længere end til horisonten«, som general Joseph Dunford, formand for generalstabscheferne, udtrykte det, da han talte om militærets igangværende rolle i Caribien. Dette var Dunfords svar på specifikke spørgsmål om militærets nødhjælpslogistik under en høring i Senatet i går.

Men tiden er for længst overskredet til at se endnu højere og bredere: den Nye Silkevej i de amerikanske kontinenter er lige netop 'over horisonten'!

Foto: Præsident George W. Bush taler for medierne under et besøg i FBI's Hovedkvarter med direktør Robert Mueller, venstre, og USA's justitsminister John Ashcroft. 25. sept., 2001. (Photo US National Archives)

✘ [Læs det eksklusive dossier her:](#)

<https://larouchepac.com/20170927/robert-mueller-amoral-legal-assassin-he-will-do-his-job-if-you-let-him>

Mellemamerika begynder at komme ind i Bælte & Vej; Venter på, at også USA tilslutter sig

17. sept., 2017 – Panamas præsident Juan Carlos Varela og den kinesiske udenrigsminister Wang Yi præsiderede i dag ved åbningsceremonien for den første Kinesiske Folkerepubliks Ambassade nogen sinde i Panama. »En ny æra begynder, hvor vi bør være tættere end nogensinde på vegne af vore folkeslags velfærd. Geografiske afstande vil ikke udgøre en hindring for, at vi er allierede«, sagde præsident Varela ved anledningen.

Frem til for et par måneder siden have Panama, som de fleste mellemamerikanske nationer, diplomatiske relationer med Taiwan, og ikke med Folkerepublikken Kina.

Præsident Varela mødtes med Wang den 16. sept. og understregede Panamas betydning som en logistisk havne- og lufthavnsplatform og indbød Kina til at bruge landet som Kinas bro og kommercielle arm til hele Latinamerika.

Tre dage tidligere havde Panamas første ambassadør til Kina, Francisco Carlo Escobar, præsenteret sine anbefalinger i Beijing, hvor han i et interview, der blev udgivet af *Xinhua* den 16. sept., understregede, at Panama er meget interesseret i Bælte & Vej Initiativet og i at bringe BRI til hele Latinamerika. Han sagde til *Xinhua*, at »Panama kan blive [et strategisk sted] ... for logistisk distribution og muligvis for at præsentere visse infrastrukturprojekter, der kunne hjælpe Bælte & Vej Initiativet i området.«

Wang bekræftede over for præsident Varela, at præsident Xi Jinping vil modtage ham før udgangen af 2017 i Beijing, hvor han forventer, de vil underskrive flere end 20 aftaler, som nu

forhandles mellem de to nationer. Panamas præsidentielle telegramtjeneste rapporterer om Varela-Wang-mødet, at Varela under dette besøg ligeledes officielt vil åbne Panamas ambassade i Beijing og konsulat i Shanghai, såvel som også besøge Guangzhou, Shanghai og Beijing, for at fremme forretninger og turisme.

En repræsentant for Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, satte fokus på disse relationers virkelige strategiske potentiale, da han i en tale for nylig om »Panamas nye relationer med Kina og de mulige implikationer for kanalen: OBOR« sagde, at, udover at forøge handlen gennem sine nye relationer med Kina, tilslutter Panama sig også det kinesiske initiativ, »som i de nærmeste år vil forandre verden«, Bælte & Vej Initiativet som, sagde han, også USA må tilslutte sig.

Panamas *La Estrella* citerede Tapiero i dag: Bælte & Vej er »en ny model for globalisering i verden, og Panama bør ikke stå udenfor. Som alle latinamerikanske landes hovedpartner, må USA blive en del af initiativet. Med alle spillere, der arbejder mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet«.

Bælte & Vej blev også understreget i Wangs stop i Costa Rica, det eneste, andet mellemamerikanske land, der har relationer med Folkerepublikken Kina, etableret for 10 år siden. Forud for Wangs besøg, havde præsident Luis Guillermo Solis den 1. sept. entusiastisk talt om de kinesisk-costaricanske relationer, men fremførte, at, før en deltagelse i Bælte & Vej Initiativet, bør de bilaterale relationer først udvides. Men efter Wangs besøg den 15. sept., hvor han mødtes med både præsidenten og Costa Ricas udenrigsminister Manuel Gonzales, sagde Gonzales, at Costa Rica er rede til aktivt at tage del i byggeriet af Kinas Bælte & Vej Initiativ, som vil fremme Costa Ricas egen udvikling. Han tilføjede, at Costa Rica er villig til at udforske et trilateralt samarbejde med Kina og Panama.

Teddy Roosevelt må vende sig i sin grav. Og Lyndon LaRouches ven, general Manuel Noriega, smiler bestemt glad.

Foto: Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi (v), Panamas præsident Juan Carlos Varela (c) og Isabel Saint Malo de Alvarado, Panamas vicepræsident og udenrigsminister, deltog i en underskrivelsesceremoni i Panama City, 17. sept., 2017 [Photo/Xinhua]

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme« XI – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan« for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der

gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.»

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blandede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi

fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

»Måske er fremtiden endelig kommet til Haiti«: Kineserne har planlagt gennemgribende renovering og modernisering af Port-au-Prince

Fredag, 1. sept., 2017 – Den 25. aug. godkendte Ralph Youri Chevy, borgmester i Haitis hovedstad Port-au-Prince, formelt et forslag fra Kinas Sydvestlige Kommunale Institut for Ingeniørteknisk Design og Forskning til renovering og genopbygning af denne by, inkl. dens havn, hen over de næste tre år, og som vil levere al den infrastruktur, der behøves for at modernisere hovedstaden og løfte dens forarmede befolkning op – som stadig lider af eftervirkningerne af det

ødelæggende jordskælv i 2010.

En smuk, optimistisk video af renoveringsprojektet blev udgivet af det haitianske firma Bati Aiyiti, som vil gå i partnerskab med kinesiske firmaer for at fuldføre projektet, for at skabe »en strålende fremtid« for byen, som videoen siger.

[Se den her.](#)

Selv om finansieringen af renoveringen endnu ikke er på plads, bemærkede journalist Georgeanne Nienaber i en artikel den 27. aug. i *Huffington Post*, at »Kina har godtgjort lignende projekter i sit skønsmæssigt billiondollar-Silkevejsinitiativ, for ikke at nævne 30 futuristiske infrastrukturprojekter i sit eget land. Måske er fremtiden endelig kommet til Haiti, og som et resultat vil en caribisk korridor blive transformeret«. Telesur-nyhedsagentur rapporterer i dag, at den oprindelige idé til projektet blev undfanget på Bælte & Vej-topmødet i Beijing, 14.-15. maj, 2017.

Dette forslag står i stærk kontrast til den kriminelle forsømmelse hos Obama-administrationen og allierede »vestlige donorer«, der afviste de nødforslag, som blev foreslået at den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche umiddelbart efter jordskælvet i 2010, og som, hvis de var blevet gennemført, kunne have afværget de menneskelige katastrofer, inkl. den forfærdelige koleraepidemi, som har plaget Haitis befolkning i løbet af de seneste syv år.

Renoveringsprojektet, der er en del af en pakke på \$30 mia., som Kina har tilbudt Haiti til udvikling, er opdelt i seks separate underprojekter, der involverer vandværker og installationer til vandafledning, forbedringer af veje, miljøbeskyttelse, kloakering og sanitetsinstallationer, et kommunikationsnetværk, transport og genopbygning af Port-au-Princes historiske »gamle bydel«. Ifølge Nienaber vil tekniske installationer til vandafledning blive primære, med kanaler

til afværgelse af oversvømmelser og systemer til udledning af regnvands-afstrømning i floder og havet. Et vandrensningsanlæg, der kan håndtere 225.000 m³ vand dagligt, vil blive bygget for at sikre forsyning af sikkert drikkevand. Et nyt spildevandsanlæg vil behandle 180.000 m³ om dagen i en nødvendig standard og blive udledt langs floder og i havet, iflg. projektets ingeniører, der citeres i den ovenfor nævnte video. Et nyt, gasfyret elektricitetsværk er planlagt til at producere 2000 MW. Planerne omfatter installering af 450 offentlige toiletter og gennemførelse af et offentligt system til indsamling af affald, der deponeres på lossepladser; sidstnævnte vil tage 1500 tons husholdningsaffald om dagen.

Nienaber rapporterer, at arbejdet forventes at begynde i december, med diverse arbejder inden for sanitet, elektricitet, kommunikationer og andre projekter i hovedstaden. Hertil vil man få brug for at ansætte 20.000 arbejdere.

Kina og Latinamerika må skabe Ny Silkevej med de gamle opdagelsesrejsendes mod

14. juni, 2017 – I en debatartikel i *Xinhua* i dag, med titlen, »Bælte & Vej åbner mere rum for at skabe et Kina-Latinamerika/Caribien-fællesskab for en fælles skæbne«, minder forfatterne Liu Lianxiang og Zhao Hui om, at den gamle Maritime Silkevej omfattede en rute fra Asien til den mexicanske havn Acapulco, via de berømte Manila-galleons-

søfarere, eller Nao.

I dag, bemærker de, »udstrækker Kinas foreslåede 21. Århundredes Maritime Silkevej sig til Latinamerika og Caribien«, et område, der er ivrig efter at deltage i projektet. Handel mellem de to områder er vokset, tilføjer de, og efterlader meget lidt tvivl om, at Kina og Latinamerika »er naturlige partnere«. Latinamerika er ivrig efter at komme væk fra at være eksportør af råmaterialer, og Kina kan bidrage mere aktivt til dette, siger forfatterne, »idet de ikke alene kan være formidler af den fælles udviklingsfilosofi ... men også formidle sine avancerede teknologiske og finansielle resurser«. De påpeger, at de infrastrukturprojekter, Kina foreslår – jernbaner, flytransport, hovedveje, vandveje, kommunikation, osv., – »langt overgår de kinesiske nao-søfareres forestillinger, der begrænsede sig til den maritime forbindelse«.

Forfatterne understreger, at, hvis den spanske munk og søfarer, Andres de Urdaneta, der opdagede Manila-Acapulco-ruten i 1565, »havde opgivet over for det voldsomme hav og uforudsigeligheden af denne lange og anstrengende ekspedition«, ville handelsruten, der blomstrede i 250 år mellem Asien og Latinamerika, »aldrig have fået fremgang ... I dag må Kina og Latinamerika udvise samme mod og hengivenhed som de opdagelsesrejsende fra det 16. århundrede« for at overvinde de protektionistiske vinde, der blæser visse steder, »og således holde kursen på vejen til global udvikling«.

Foto: Manila-Acapulco Galleons-mindesmærket på Plaza Mexico i Intramuros, Manila.

Den Nye Silkevej – 'En proces for fred'

Leder fra LaRouche PAC, 23. maj, 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump, der nu er i Italien, mødtes tidligere i dag i Betlehem med den palæstinensiske leder Mahmood Abbas, hvor de talte om, hvad der ligger forude. Trump udtrykte håb om, at Amerika kan hjælpe. Han sagde: »Hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det indlede en fredsproces i hele Mellemøsten ... [det] ville være en fantastisk præstation«.

Det er i realiteten den Nye Silkevej – Verdenslandbroen – som udgør midlet til at opnå denne dramatiske præstation, allevegne, i 'fredsprocessen', selv i de mest belejrede, forladte lande. Dette aspekt tages nu op, sammen med den virkelige betydning af »økonomi«, i efterfølgende diskussioner mange steder, om det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted den 14.-15. maj. For eksempel kommer dagens *South China Morning Post* med den iagttagelse, at Japan og Kina nu med held kan komme sammen og samarbejde om Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Helga Zepp-LaRouche fastslog udtrykkeligt denne pointe i sin fremlæggelse for BVI-forummet i Beijing i sidste uge. Hun fremlagde, hvordan BVI også må forlænges til hele det sydvestasiatiske område, som Kina allerede har foreslået; og ligeledes forlænges som en »Storslået udviklingsplan for hele Afrika«.

Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, Lyndon LaRouche, har i årtier promoveret dette fredsprincip internationalt, for eksempel i to, internationale konferencer i 1988 og i bogen, »Udvikling er et andet navn for Fred«.

Vi befinder os i øjeblikket i kampens hede for at vinde sejr

for dette koncept her i USA, hvor amerikanere ellers bliver bombarderet med propaganda og sorte, eller 'hemmelige', operationer, der går ud på at sværte og dæmonisere Trump, dæmonisere Rusland og Kina, dæmonisere »store projekter« og dæmonisere selve livet. Kilden til alt dette er Det britiske Imperium i sine døds kvaler, der har mobiliseret i et forsøg på at bringe USA's præsident, og USA med ham, til fald. Et nyt, dræbende anslag af videoklip, der angriber Rusland, blev i dag skabt af en høring i Husets Udvalgskomite om Efterretning, om russiske »aktive forholdsregler« mod valgene i USA i 2016.

Det er værd at gentage rådene om disse beskidte operationer fra senator Charles Grassley (R-Iowa), et seniorkongresmedlem og formand for Senatets Retsudvalg. Han sagde den 10. maj, da han af Fox News blev spurgt, hvad han mente om sammenligningen mellem Trumps fyring af FBI-direktør James Comey og så Nixon, der blev taget for Watergate. Grassley sagde, »Mit budskab er, Skråt op, og gå videre«.

Vi har en forfærdelig masse, vi skal gøre. Den geografiske vision for udviklingen af de amerikanske kontinenter blev fremlagt i sidste uge af Zepp-LaRouche i hendes fremlæggelse i Beijing. »Når vi ser på verdenskortet, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men et land, der kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der forbinder sydspidsen af Latinamerika gennem Central- og Sydamerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet.«

En del af dette nordamerikanske billede, der har brug for omgående opmærksomhed, er New York City, hvis transportinfrastruktur er ved at bryde sammen, i hele metropolområdet – det største på kontinentet – men især i Manhattan. New Yorks guvernør sendte den 21. maj et brev til præsident Trump, hvor han bad om hjælp fra staten. I alle transportenhederne – Amtraks passagertog, Penn Station, LaGuardia Lufthavn, Metrosystemet – sker der ulykker, aflysninger og dysfunktion. Lyndon LaRouche har kommissioneret

dannelsen af en aktionskomite, der skal fremlægge, hvad der må gøres, og »lave krigshyl« om det. Opstille et program; få internationalt input. »Det er fysisk muligt at gøre det.«

Præsident John F. Kennedy, der fejrer sin 100-års fødselsdag den 29. maj, rejste hyppigt princippet om fred gennem udvikling. Den 1. marts, 1961, da han underskrev sin Eksekutive Ordre, der oprettede Fredskorpset (Peace Corps), talte han om amerikanere, der var villige »til at ofre deres energi og tid og arbejde for sagen for verdensfred og menneskehedens fremskridt«. Han sagde, amerikanere »mere fuldt ud må udøve deres ansvar i den store, fælles sag for global udvikling«.

Foto: Præsident Donald Trump mødtes med præsident for det palæstinensiske selvstyre, Mahmood Abbas, i Betlehem den 23. maj, 2017.

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet

om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Institutet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en

fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når

konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men

er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Latinamerikas fremtid ligger på den Nye Silkevej. Af Helga Zepp-LaRouche

Zepp-LaRouches videopræsentation til en konference, »Latinamerikas fremtid ligger på Silkevejen«, 4. maj, 2017. Fr. Zepp-LaRouche udvikler her en dramatisk vision om økonomisk »win-win-samarbejde«, der kan løfte hvert eneste menneske ud af fattigdom; og om den Ny Silkevejspolitik's potentiale for at udløse menneskelig kreativitet på hele planeten, der kan skabe en ny, kulturel renæssance.

Helgas tale blev vist ved møder, der var samlet i Mexico City, Hermosillo og Querétaro (i Mexico); i Lima og Pucallpa (i

Peru); og i Guatemala City, og blev ligeledes udsendt live over Internettet.

Engelsk udskrift:

Dear Friends of the Schiller Institute,

I will speak to you about the "Future of Ibero-America Lies in the New Silk Road," and I want to send you my most heartfelt greetings, watching the video in Peru, Guatemala, Mexico, Argentina, Chile, Colombia, the Dominican Republic, the United States, and maybe elsewhere.

We are only eight days away from an event which will make clear to the whole world that the world *is* changing, that we are already in the process of developing a completely new paradigm, that of the New Silk Road, otherwise called the Belt and Road Initiative. In Beijing, between the 14th and 15th of May a summit will take place. Already 28 heads of state, or 28 nations have agreed to attend, and those heads of state include those of Argentina and Chile, but also there will be high-level representatives and delegates from 110 nations, altogether 1,200 delegates; there will be 60 international organizations represented. And they will sign in the context of this summit, 20 cooperation agreements between China and 20 countries into a document which then will define the goals and principles, and specify cooperation; it will develop an international new platform on science, technology, exchanges and training of talent among the participating countries.

This Belt and Road Forum will be an historic event. It will be the consolidation of a process which started three years and eight months ago, when President Xi Jinping in Kazakhstan announced the New Silk Road. And in this period, the true conception of "win-win cooperation" among altogether almost 70 nations, has become a reality, where it is clear that no longer is this a zero-sum game where one has advantage and the other one suffers, but this is a true "win-win cooperation,"

where each country is having equal benefits from such cooperations.

Now the significance in this conception of the Belt and Road Initiative which is open to all nations of the world, including the United States and the European nations, even though they are still not so clearly in favor of it, or at least it's a mixed situation, the significance of this concept lies in the fact that for the first time in human history, it overcomes geopolitics – geopolitics which was the cause of two world wars in the 20th century – because it establishes a higher level of reason, and since it's open to every country, it can reach into the farthest corner of the world.

Since this program has been put on the agenda by Xi Jinping it has led to an unbelievable explosion of development, absolutely unprecedented in history. China has signed more than 130 bilateral and regional transport agreements. It opened 356 international road routes, for both passengers and freight; there are now 4,200 direct flights connecting China with 43 Belt and Road countries; there are presently already 39 China-Europe freight train routes; currently, there is daily leaving such a cargo train from Chongqing to a European destination.

There are in the meantime, six major industrial development corridors, and the 21st Century Maritime Silk Road. These corridors not only are, one, a corridor from China to Central and Western Asia which is intended to be extended through Iraq, Syria, Turkey, into Europe and into Africa; there is a second corridor from China to Western Europe which goes from such cities as Chengdu, Chongqing, Yiwu, Lianyungang, going to Duisburg, Hamburg, Rotterdam, Lyon, and Madrid. There is thirdly the Mongolia- China-Russia corridor which involves 32 large projects. There is fourthly, the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC), where China has invested \$46 billion and this project is creating 700,000 new jobs in Pakistan. There is the Bangladesh-China-India-Myanmar (BCIM) corridor, which bridging

the whole region of Southeast Asia. Then you have the China-Indochina Peninsular corridor, and you have in the meantime the development of an entire railway network in Eastern and Central Africa.

This is unprecedented in human history, because after literally centuries of suffering colonialism and poverty and underdevelopment, for the very first time, through this Chinese initiative is the perspective for the developing countries to overcome poverty, hunger, underdevelopment and realize the true potential of all these countries.

Well, it is most astounding, but then, not so astounding if you think about it, that about this greatest infrastructure project in all of history, there is almost nothing being reported in the mainstream media, at least in the United States and in Western Europe. The mainstream media, with very few exceptions such as for example *Forbes* magazine, they had a six-part series about the potential of the New Silk Road, all the other mainstream media pretend it doesn't exist. So the populations of Europe and the United States know very little about it, and once they realize it, mainly through our efforts, the efforts of the Schiller Institute, they realize that this is a tremendous potential also for their future. And mostly people get extremely angry that they have been deprived of this knowledge.

Now, it is very clear that the old forces of the old paradigm, the paradigm of geopolitics, a system based on so-called globalization which emerged after the collapse of the Soviet Union, and which was and is based on the "special relationship" between the British and the United States, this system which was based on profit for the rich, making the gap between the rich and poor ever wider, a system which is now specifically now aiming to overcome poverty in the whole world and have a "win-win" relationship among equal nations with equal rights, equal respect for their sovereignty, these old geopoliticians regard this new system as a complete threat to

their existence. So they try to maintain the illusion that it does not exist.

Just today appeared a very interesting article by Robert Parry, who is an investigative journalist in the United States, who became rather famous because of his coverage of the Iran/Contra affair; he wrote an article with the title, "The Existential Question of Whom To Trust." And he says, "The looming threat of World War III, a potential extermination event for the human species, is made more likely because the world's public can't count on supposedly objective experts to ascertain and evaluate facts. Instead, careerism is the order of the day among journalists, intelligence analysts and international monitors – meaning that almost no one who might normally be relied on to tell the truth can be trusted." He says, and I fully agree with that, what replaces objective reporting is "groupthink," where experts "have sold themselves to ... powerful interests in order to keep high-paying jobs and ... don't even seem to recognize how far they've drifted from principled professionalism."

Well, that will not help them, because the positive alternative of the Belt and Road Initiative does exist and it is also the remedy to the two existential crises facing human civilization at this point: First, the danger of a global nuclear war, which is now most obvious in the crisis around the two Koreas, and naturally, still to a certain extent the situation in Syria; and secondly, the danger of an uncontrolled crash possibly to occur this year, which if it would occur would lead to uncontrollable chaos out of which the danger of a nuclear war would arise as well.

Let's briefly look at the second danger. On July 25th, 2007, my husband, Lyndon LaRouche made truly history forecast: He said, this present global financial system is hopelessly finished and all which you will see now is that the different elements will come to the surface. And it will not be resolved until you have complete, total reorganization of this bankrupt

system through a number of measures, Glass-Steagall, a return to a credit system and the American System of economy.

Exactly one week later, the secondary mortgage crisis in the United States erupted, which then, since it was not dealt with by the measures which LaRouche proposed, escalated into the big financial crash of Lehman Brothers and AIG in September 2008.

At that point, for a very short period of time, actually some days and weeks, the leaders of trans-Atlantic world were absolutely convinced this was a systemic crisis, and some of them, like Sarkozy of France, even called for a New Bretton Woods, because they were so scared that this whole system may disintegrate. Unfortunately, this shock lasted not very long, and already at the next G20 meeting in Washington on Nov. 15, of the same year, they basically decided to paper it over, go for quantitative easing and use other so-called "tools" of the instruments of the central banks in the United States rather than going for the Glass-Steagall separation law of Franklin D. Roosevelt, which my husband has prescribed, they went into Dodd-Frank, which basically was just a cover-story to keep the high-risk speculation of the big banks going.

In the meantime, the central banks of Europe, the ECB, of Great Britain, Japan, and the Federal Reserve decided to go into quantitative easing, and they created \$15 trillion in lending facilities to the too-big-to-fail banks, and that added a de facto zero-interest rate since about 10 years. They spent part of this money for so-called bail-out packages, which supposedly went to countries like Greece, but in reality 97% of these bail-out packages went back to the to the big European banks and the American banks.

In the United States this liquidity pumping increased for example, so that corporate debt rose from 2008 to today, from \$8 to \$14 trillion; that is, an increase of 75%, of which almost \$9 are in commercial mortgage backed securities (CMBS).

Since 2013, 80% of the corporate borrowing has been used for, not productive investment, but so-called "financial engineering." Now, that is, corporate firms buy up their own stocks to drive up the price, or they're buying other firms in so-called mergers & acquisitions (M&As) for the same effect. They are using \$500 billion per year into driving up those stock indexes, while at the same time, betting on the derivatives of these manipulations.

Despite all of this, the total non-financial corporation profits have not increased since 2011 and started to fall since 2013. Morgan Stanley just put out a report in April that the ratio of non-financial corporate debt to cash from operations is at an all-time high, at a ratio of 3.2 to 1.

Now, with this situation, where the debt is going through the roof relative to the operating cash, and profits are declining, normally, what firms used to do, is to go to the banks and borrow more, but this is now no longer happening, because the banks stopped giving credit because they know this whole system is coming to an end and it's not maintainable.

Just at the recent meeting of the IMF in Washington, they put out a 2017 Global Financial Stability Report, where they basically wrote that the U.S. debt service to income ratio of the non-financial corporations has gone up 37% in 2014, to 41% in 2016; and those corporations have \$7 trillion more debt than in 2008, but \$3 trillion less equity invested in them. As a result, a wave of defaults has already started. The default rate for the non-financial corporations jumped from 3% at the beginning of 2016, to 5% at the end, and it is expected to be 5.6% in June. The IMF warns that if the interest rates go up, as they did in the period from November to January, then 20% of all U.S. corporations could default. Now, that is higher than the highest mortgage default rate in the crash of 2008.

Now, this gigantic bubble of corporate debt is made more unpayable because of the complete lack of growth in the real

economy. The miserable 0.7% growth which was published about the GDP in the United States – and remember that the GDP statistics are always manipulated, and every knowledgeable person in Europe, for example, makes jokes about it – it went up only 0.7% in the first quarter of this year, and that does not pay for this huge bubble.

But the problem is not only in the United States, it's also in Europe. Just recently, the Italian Banking Association put out the figures of the Level3 derivatives in the European countries, where the highest ratio is in Germany, it was 25.5%; British banks, 25.4%; French banks, 20.5%. And Italy, which is always scolded for having the biggest commercial losses, has only 15%. Now, Level3 derivatives are derivatives which don't have a market price because nobody wants to buy them, because people know they are completely toxic. So they are assets collateralized with debt and therefore pretty worthless, but the ECB has allowed the banks to price them according to their own bank model and count them as assets. In the recent stress tests of the European central banks, they left out Level3 assets, so this is a complete illusion which is being maintained because an admission would basically reveal the complete bankruptcy of the system.

Now, there is only one way to prevent a chaotic blowout, and that is the implementation of the Glass-Steagall law which Franklin D. Roosevelt implemented in 1933. And the good thing is that there are presently two legislations in both Houses of the U.S. Congress, and also the head of the National Economic Council Gary Cohn, recently told a group of senators that the Trump administration is absolutely committed to realize Glass-Steagall soon, and that President Trump will fulfill his election promise to go for Glass-Steagall. As a result, there is presently a flood of articles in the last three weeks attacking Glass-Steagall, saying it would not have solved the problem of 2008 – which is a complete lie – and obviously, this expresses the complete nervousness of Wall Street and the

City of London because it would bankrupt them and curb their power down to size.

Now, contrary to the asset-based economy of the United States, and partially of Europe, where you have a huge diversity between the different EU members and therefore the whole Eurozone does not function, where basically the situation is completely unsustainable as well, China on the other side, in the first quarter of 2017 had a surprisingly high GDP of 6.9%. All the agencies, like Bloomberg, PricewaterhouseCoopers and others all agree that the primary driver of this Chinese economic growth is the extraordinary investment in infrastructure, both in China domestically, as well as in the Belt and Road countries. For example, Chinese factory output in the same period has been 7.6% in the first quarter also. Household disposable income went up by 7.5%; retail spending up 10.4%. There was a study of PricewaterhouseCoopers in February which said that the great projects of infrastructure grew in the last year already by 50% in value, and there is a new study by the U.S. National Bureau of Economic Research that, based on physical economic factors such as the illumination seen by night from space, that the Chinese economy is actually growing faster than even the Chinese government reports.

Xinhua reported that the goods trade between China and the Belt and Road countries went up by 26.2% in the first quarter. Chinese exports to Belt and Road countries went up by 15.8% in the first three months. Imports to China went up by 42.9% from the 60 countries of the Belt and Road. There are 781 new companies with investments in the Belt and Road countries that have sprung up. Chinese enterprises signed 952 contracts in 61 countries along the Belt and Road.

So the Chinese economy and the Belt and Road Initiative has long become the real engine of the world economy.

So for the United States to come out its present financial

danger, there is only one way out, and that is to implement the Four Laws of Lyndon LaRouche: First, Glass-Steagall. Separate the commercial and the investment banks, write off the unpayable debt and toxic paper of the investment banks, put the commercial banks under protection. Then, go to a credit system in the tradition of Alexander Hamilton, implement a National Bank; and increase the productivity of the economy by having a massive investment in fusion technology and space cooperation, and other vanguard technologies to increase the productivity of the labor force.

Now, this could be massively helped by the Chinese cooperating with America on the Belt and Road Initiative which has been offered by President Xi Jinping, at the recent Florida summit with President Trump.

Now Trump has said he wants to invest \$1 trillion into infrastructure in the United States. The American Society of Civil Engineers estimated that the real need of infrastructure is \$4.5 trillion, but Chinese experts estimated that what the United States really would need is \$8 trillion worth of infrastructure. And China could easily help America to rebuild its infrastructure because they have an extraordinary expertise from having done the Belt and Road project for the last three and a half years. China also has offered, already, to invest its \$1.4 trillion they're holding in U.S. Treasuries. If this would be channeled, let's say, through either an infrastructure bank in the United States or a National Bank in the tradition of Hamilton, this could help to revive the American economy.

Now, the same goes for European nations: They urgently need Chinese investment, because the EU has not been providing it, and that is why right now, you have the complete turning around of European nations – they want to be part of the New Silk Road. For example: Greece, Serbia, Hungary, the Czech Republic, Belarus, but also Italy, Portugal – they have already all stated they want to become “hubs” of the New Silk

Road. So there is a complete change of the wind, representing the potential to really realize this fantastic new perspective.

However, the second existential crisis, the danger of nuclear war, now, it is obviously centered right now very massively around the North Korea crisis. Again, there, the solution will be the integration of the two Koreas into the New Silk Road. But it is extremely dangerous. Pope Francis just put out a statement saying "the situation has become too hot," that the world is at the brink of war, and he said, "We are talking about the future of humanity. Today, a widespread war would destroy – I would not say half of humanity – but a good part of humanity, and of culture, everything, everything. It would be terrible. I don't think that humanity today would be able to withstand it."

Now, if you study the logic of thermonuclear war, the danger is not half of humanity, the danger is that it could lead to the extermination of all life, of all human life on this planet.

This danger is the result of the old geopolitical manipulation, because the situation in Korea is not unsolvable at all. Already in the '90s and again in 2002, we were very close to establishing a permanent peace on the Korean Peninsula. North Korea, at that time, in the '90s, had signed the Nuclear Nonproliferation Treaty (NPT); they agreed not to build a nuclear weapons plant, and in return they were allowed to build a peaceful nuclear energy facility. Then, at a certain point the U.S. Defense Secretary William Perry in the Clinton Administration was convinced that Pyongyang was diverting plutonium and he was actively considering the option to take out the [North Korean] Yongbyon plant in a surgical strike. At that point, the former President Jimmy Carter went to Pyongyang and met with North Korean leader Kim Il-sung and they reached an agreement which was supported by the Clinton administration, South Korea, North Korea, with the support of

China, Japan and Russia, and they called this the Agreed Framework, which included the idea that North Korea would take down its Yongbyon plant in exchange for which the U.S. helping North Korea build a full-scale 1000 MW nuclear plant; and they also began to provide North Korea with oil until this plant was ready. Inspectors from the International Atomic Energy Agency (IAEA) went there and started to monitor, and there were pledges that they would move very quickly towards a peace agreement surpassing the armistice which still existed – and still exists.

But then unfortunately the Clinton administration came to its end, and was replaced by the Bush and Cheney administration, which immediately started this talk which we know only too well from the present days, that they couldn't work with a "brutal dictator," and not cooperate. So basically, this already put a cloud over this whole project. But still, in 2002, South Korean President Kim Dae-jung adopted the "Iron Silk Road" which had initially been proposed by Lyndon LaRouche, who had always maintained that the way to solve the Korea crisis is with the New Silk Road: That you have to build the railroads from Busan at the southern tip of south Korea, through North Korea, all the way to Rotterdam. And once you have South Korean and North Korean engineers working together building railways, that the real basis for peace could be established.

Now the two railroads started to be built, but also one of them going from Seoul via Kaesong to the old Silk Road, the Chinese railway; and one was supposed to go up the east coast to North Korea and then link up in Vladivostok with the Trans-Siberian Railroad. Also in 2002, in the village of Kaesong, they started to build an industrial park, where South Korean companies deployed very high-skilled North Korean labor to build up industries, set up factories and things actually went along very well. Also, there were Six-Party Talks supporting this Sunshine Policy of the South Korean President.

At that time, Bush and Cheney reluctantly went along with it, but all the time kept nagging North Korea as cheating, "don't believe them," and so forth. At a certain point, the Six Party Talks ended, and when Obama came in, and started his "Asia pivot" policy, which was not aimed at North Korea, but really aimed to isolate China, and in encircle it, they started to build up military forces aimed against China.

So under the pressure from President Obama very recently, South Korean President Park Heun-hye cancelled the Kaesong industrial park and agreed to the deployment of THAAD missiles, and these Terminal High Altitude Area Deployment missiles, again, are not deployed against North Korea, but aimed at China and Russia: Because North Korea is only 30 miles away from Seoul, and they don't need to send ICBMs into space to then hit Seoul 30 miles away because North Korea has sufficient artillery to accomplish the same aim; but these THAAD missiles have X-band radar which can see deeply into the territory of China and Russia, which is why both countries have named these THAAD missiles as an existential threat to their national security.

This is a very dangerous situation, because if North Korea would strike Seoul, all of North Korea would be wiped out in return, the entire North Korean leadership would be killed as has been stated by many forces around the United States, and the population of Seoul would be wiped out very clearly also. If this war would escalate, it would clearly have the potential to escalate to Japan, to the United States and also lead to a global nuclear war.

Now, that danger is presently absolutely real. The only sign of hope, is that since the summit between President Trump and President Xi Jinping in Mar-a-Lago, Florida, where a very positive working relationship and almost friendship has been developed between these two Presidents, this summit has been called by the Chinese a "complete success"; Secretary of State Tillerson has said this has absolutely enhanced mutual trust

and both have stated that their common aim is the de-nuclearization of Korea; that they want to resolve the situation through a peaceful dialogue.

Now that requires, also, that the recent Chinese proposal to have a so-called "double suspension," meaning a suspension of the missiles and nuclear tests on the side of north Korea; and a suspension of the joint military drills on the side of South Korea and the United States on the other side. Russia has completely supported this Chinese policy of double suspension. That would be the first step.

What is needed then, is a comprehensive approach of the New Paradigm, of "double suspension," to include North Korea in the Belt and Road Initiative, integrate the Sunshine Policy with the New Silk Road and the key to it is the collaboration between Xi Jinping and Trump. It can absolutely work, because there are elections on May 9th in South Korea, where the likely winner already came out against the THAAD deployment, so the hurried deployment now makes absolutely no sense; also, in the recent month, the relationship between Prime Minister Shinzo Abe of Japan with Putin of Russia has absolutely increased and positively developed, where you have joint Russian-Japanese investments in the Far East of Russia, and therefore, the elements of a solution are absolutely there.

What has to be put on the agenda, therefore, is the "Greater Tumen Region Development project, which we also represented in the World Land-Bridge report. This is a regional development project involving the Greater Tumen Initiative, a development project which would build up the entire border region between China, Russia, Mongolia, North Korea, and South Korea, and develop the entire region around it, around the Tumen River which is the border between China and North Korea; and North Korea was a part of this project, until 1993, at least in its initial forms.

So, what has all of this today with the future of Latin

America, and the my speech has, that “The Future of Latin America Lies in the New Silk Road”?

Now, I personally believe for a very long time, that the great German mind, and philosopher, and statesman, and natural scientist, Nikolaus of Cusa was absolutely right, when he, already in the 15th century, said that the solution to fundamental problems cannot be in partial remedies, but that you have to find a level of the solution which establishes a higher level of reason which he called the “coincidence of opposites,” or the *coincidentia oppositorum*. You have to establish a level of reason where the One has a higher reality than the Many, and that is exactly the “win-win cooperation” of the Belt and Road Initiative today.

Now, in the age of nuclear weapons, of the internet, of air travel which can bring you in a few hours to every part of the globe, the world has become a very small place. And unlike in previous periods, where you had one culture going under and some other culture at some other part of the world didn't even know about it, because it would take years to travel from one region to the next, this time, we are sitting in one boat, and therefore, people have to start to think strategically and not think that the financial crisis of the trans-Atlantic sector, or the North Korea crisis is something alien to them, but that we have to solve all of these problems simultaneously, or else there will be no solution for anybody.

Now the only way for Latin American countries to solve the problem of the drug epidemic which is haunting some countries in an existential way; or of poverty, or of underdevelopment, is to revive the development plan of Lyndon LaRouche, which he called in 1982 *Operation Juárez*, when he worked with President José López Portillo to integrate all of Latin America in one large infrastructure-integrated network. This is possible to be realized today, and it is possible, because of the Chinese Belt and Road Initiative.

What we have to do, is we have to build a fast train system connecting the southern tip of Latin America in Chile and Argentina, going all the way up north, through Central America, North America, to the tip of Alaska, connecting through the Bering Strait Tunnel with Siberia, and in that way linking the trans-American transport corridor with the trans-European-Eurasian infrastructure network.

The infrastructure offered by China is already going in this direction. China has offered financing and help in the construction of the Bi-Oceanic Railroad, which you will hear about in the next presentation, which will be a railroad between Brazil and Peru, and another route through Bolivia; China is presently already building a science city in Ecuador, where at the recent state visit of President Xi Jinping in Lima, and Ecuador, and Chile last fall, attended a joint meeting with the former President of Ecuador President Correa in which both stated the intention that very soon China and Ecuador will be on the top of science and technology, representing the state-of-the-art in these areas. Now, this is a very ambitious and very hopeful intention.

Also, the fact that Chilean President Michelle Bachelet will go to the Belt and Road Forum and then add a state visit in China to that, represents the potential of bringing all of these projects a big step forward. The former Ambassador to China from Chile Fernando Reyes Matta said the world leaders who are attending the Belt and Road Forum are betting on the future. He said: Should we think from Latin America about linking with the One Belt and Road if it will have the same effect as the Marshall Plan on Europe? Well, the answer is obviously, yes, because the Belt and Road Initiative is already now twelve times larger than the Marshall Plan was in its time, and it is open-ended and it can be extended without a limit.

Now this fantastic economic development perspective also has, and must have a cultural dimension to it. At the recent

Ancient Civilizations Forum in Greece, where the foreign ministers of ten countries that have long, old cultures attended, among them, were the foreign minister of Bolivia, of Mexico, and Peru, all countries which had a very proud, ancient tradition, they were intending to revive this old culture, in order to connect it to the ambition of the future. Because it is necessary for this whole project to succeed, that we revive the best traditions of each nation on this planet, of each culture, and then have a dialogue, so that each nation knows about and finds out about the treasures what actually universal history has accomplished to this present point.

If we have an economic "win-win cooperation," it will uplift every human being out of poverty, it will unleash the tremendous potential of human creativity, and it will lead, I am absolutely certain, to a new cultural Renaissance. Where people in Latin America must absolutely know about, that we as a human species as a whole are on the verge of a completely decisive branching point in human history: That the New Silk Road allows for a completely New Paradigm, where for example, the old idea that earning virtual money, money figures which could disappear from your bank account instantly, once you have a financial crash, and what you never owned because it was always virtual, you can also never lose, that this wrong idea will be replaced by the concept of a meaningful life where each person can unfold the totality of his or her creative potential; and something which was only possible for a very few individuals in history, such geniuses as Dante, Kepler, Einstein, Schiller, Vernadsky, Beethoven, but very few people could reach that level of personal creativity, because people up to now were so burdened by having to earn their livelihood, by the constraints of managing their daily lives, that they could not fulfill this potential. Now this will be possible to change and we will have a society, increasingly, on our planet, where more and more people, and eventually *all* people can be truly human by developing all potentials they

have embedded in them.

So provided we can solve the two existential crises I mentioned, we are really looking at a very bright future. If Latin America would link up with the Belt and Road Initiative this potential can be realized for all of us in a very short period of time.

BÆLT & VEJ-INITIATIVET: VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE PROJEKT

EIR-video, 9. maj, 2017:

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastrukturkonnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA

ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind

middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRIKS-banken) og Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles toldsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den Økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadigt voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på den meget påtrængende nødvendige udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen

transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemamerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig? Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«

En uge før Beijing topmødet går verden

i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at

oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskriser. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.

USA må spille sin rolle i Bælt & Vej-symfonien

Leder fra LaRouchePAC, 12. marts, 2017 – Den kinesiske regering har lanceret et globalt organiseringsfremstød for at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, som skal afholdes i Beijing den 14. – 15. maj, konsoliderer en »bred, international konsensus med hensyn til Bælt & Vej-initiativet«, siger den kinesiske regerings toprådgiver Yang Jiechi, der står for forberedelserne til forummet. Med en bemærkning om, at »den globale økonomi endnu ikke er kommet ud af den internationale finanskrisens dybtgående virkninger«, understregede Yang i et interview til *China Daily* den 10. marts, at »vi håber, Bælt & Vej-forummet

vil være med til at bortfeje det økonomiske dødvandes skyer«, og at, allerede, »man i lande i hele verden giver førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering«.

»Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side«, udtalte Yang. »En bedre sammenligning ville være en symfoni, opført af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande.«

Kina har gentagne gange gjort det klart, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer i verden, og det omfatter i særdeleshed USA. Som den kinesiske udenrigsminister Wang Yi udtalte den 7. marts, så bør Kina, Rusland og USA arbejde sammen for at forfølge »win-win resultater, snarere end nulsums-resultater ... Vi mener, de tre lande kan udvikle sunde og positive relationer, så vi i fællesskab kan opfylde vort ansvar over for verdensfred og udvikling«. Det er også værd at bemærke, at Yang Jiechi var den kinesiske regeringsrepræsentant, der blev sendt til USA tidligere på året, til drøftelser med den tiltrædende Trump-administration.

»Det Nye Paradigme er ved at blive den dominerende, afgørende dynamik på planeten«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag til medarbejdere. »Og i betragtning af, at der er mindre end 100 dage til Bælt & Vej-forummet i maj, mener jeg, at vi bør bruge tiden til virkelig at sikre, at vi får USA til at tilslutte sig, men også får de europæiske nationer til at tilslutte sig, for dette er etableringen af et højere fornuftsplan, der virkelig kunne løse alle problemer.«

Vi må gå hurtigt frem, tilføjede hun, for hele det transatlantiske finanssystem er en krudttønde, og der er kun én løsning, og det er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som er en del – det første skridt – af LaRouches Fire Love. Den fare, vi konfronteres med, er faren for et kaotisk kollaps af hele systemet, før vi kan få Glass-Steagall og de Fire Love på plads. Men hvis USA tilslutter sig Bælt & Vej-symfonien, kan Amerika, med sit forfærdelige infrastrukturunderskud og økonomiske kollaps, blive genopbygget på en højere, teknologisk platform, med hjælp fra

Kina, Japan og andre nationer.

Vi må hurtigt få folk til at tænke på et strategisk niveau, sagde Zepp-LaRouche, og til at erkende, »at der finder en enorm, enorm forandring sted i historien. Hvilket i virkeligheden vil sige, at, hvis det lykkes at få USA – og de europæiske nationer, for den sags skyld – ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring den Nye Silkevej, så kan alle problemer i verden blive løst. Det betyder ikke, at de vil blive løst natten over, men de kan løses. Og det er grunden til, at Det britiske Imperium er ude af sig selv; det er grunden til, at hele kampagnen imod Trump findes. For i de seneste 25 – 26 år har City of London og Wall Street troet, de kunne bygge en unipolær verden, og nu er det forsvundet ud af vinduet. Dét paradigme er allerede gået ned, med Brexit, den italienske folkeafstemnings 'Nej', og med Trumps valgsejr. Pointen nu er derfor at konsolidere dette og sikre, at de folk, der ved alle midler forsøger at stoppe denne forandring, ikke får held til det.«

☒ Helga Zepp-LaRouche konkluderede, at der er enorm grund til optimisme.

»Men \$8 billion i infrastrukturinvestering kan ikke mobiliseres med det nuværende, bankerotte finanssystem. Men det kan fint gennemføres, hvis man skaber en nationalbank, hvis kineserne kan indsætte deres amerikanske statsobligationer i denne infrastrukturbank (nationalbanken), og hvis man har koordineret, produktiv investering efter en gennemførelse af Glass-Steagall og LaRouches tre andre love. Løsningen ligger virkelig lige for hånden. Så vi må få folk til at være optimistiske og sige til dem: 'Tiden er inde til at lette bagdelen; tiden er ind til, at man ikke sidder på sidelinjen, for jeres skæbne kan på kort sigt vendes til en langt bedre situation. Men, vi har brug for, at I handler sammen med os, nu'.«

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter, der præsenteres i denne rapport, er i sandhed det udkast, ud fra hvilket førende regeringer i hele verden arbejder; udfordringen består nu i at bringe USA tilbage til sine rødder og transformere det til en magtfuld allieret for denne nye, økonomiske orden.

Download (PDF, Unknown)

Sydamerikas bi-oceaniske jernbane vil opkoble til

det asiatiske Stillehavsområdes »økonomiske dynamiskhed«

26. jan., 2017 – I en pressekonference i går fremlagde den bolivianske vicepræsident Alvaro Garcia Linera et spændende perspektiv for mulighederne i forbindelse med den Centrale Bi-Oceaniske Jernbanekorridor (CBOJ), som, når den er bygget, vil forbinde den peruvianske havn i byen Ilo på Stillehavssiden med den brasilianske havn i Santos på Atlanterhavssiden, idet den går igennem Bolivia. Han talte netop, som ministrene for offentlige arbejder i Paraguay og Bolivia, Ramon Jimenez Gaona og Milton Claros, hhv., der fik følge af Perus vicepræsident og transportminister Martin Vizcarra, mødtes i Berlin med Rainer Bomba, minister for transport og digital infrastruktur, for at drøfte finansiering af projektet.

Når CBOJ er bygget, forklarede Garcia, vil den »ikke alene indbyrdes forbinde den centrale del af vort land gennem et moderne jernbanesystem, men vil også opkoble den brasilianske, paraguayanske og dele af den argentinske økonomi med økonomierne i Peru og det asiatiske Stillehavsområde, primært Kina, Korea, Japan og Indien, og som i dag udgør det nye epicenter for økonomisk dynamiskhed i det 21. århundrede«, rapporterede Abya Yala-Tv.

Finansieringen af CBOJ, der skønnes at ville koste \$10 mia. [sic] (andre estimater lyder imidlertid på \$30 mia.), er fortsat ikke afklaret. I december sidste år sagde Kinas ambassadør til Bolivia, Wu Yunshuan, at Kina ønsker at samarbejde om projektet og indikerede, at det kunne tilbyde »op til« \$40 mia. i finansiering, alt imens det understregedes, at dette ville afhænge af omfanget og kvaliteten af projektet. I sine bemærkninger i går rapporterede Garcia Linera, at Kina »ved flere lejligheder«

havde indikeret sin beredvillighed til at finansiere projektet. Han rapporterede ligeledes, at han forventer, forhandlinger med Brasilien vil blive afsluttet i løbet af de næste par måneder. Brasiliansk deltagelse har været sat i bero siden kuppet mod præsident Dilma Rousseff i august sidste år.

Ved slutningen af gårsdagens møde i Berlin afgav Rainer Bomba løfte om hans regerings »fulde støtte« til det bi-oceaniske projekt og lovede at »finde investorer« til at finansiere det. Han meddelte ligeledes, at hans departement vil oprette en afdeling i et af de tre sydamerikanske lande involveret, for en bedre koordination med CBOJ. Ud over tyske regeringsfolk deltog i mødet også tyske og schweiziske jernbane-topfolk, der repræsenterede Fichtner, Molinari Rail AG, Stadler Pankow GMBH og Gauff.

Putin sender nytårshilsner til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og nyvalgte præsident Trump

31. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin sendte nogle bemærkelsesværdige nytårsbudskaber til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og den nyvalgte præsident for USA.

I sin hilsen til den japanske premierminister Shinzo Abe bemærkede Putin med tilfredshed de betydelige fremskridt i de russisk-japanske relationer i 2016.

»De konstruktive forhandlinger i Rusland, Peru og Japan har muliggjort betydelige fremskridt i løsningen af vigtige

spørgsmål på den bilaterale dagsorden«, sagde Putin og udtrykte håb om et fortsat samarbejde for at opbygge reelle partnerskabsrelationer mellem Rusland og Japan.

Idet han forbigik præsident Barack Obama, sendte Putin et lykønskningstelegram til nyvalgte, amerikanske præsident Donald Trump. Kremls presseerklæring lød: »I sit lykønskingsbudskab udtrykte Ruslands statsoverhoved håb om, at, efter Trumps overtagelse af præsidentembedet i USA, de to stater på en konstruktiv og pragmatisk måde vil være i stand til at tage reelle skridt til at genoprette mekanismer for bilateralt samarbejde inden for diverse felter og bringe interaktionen på den internationale scene til et kvalitativt nyt niveau. Alvorlige globale og regionale udfordringer, som har konfronteret vore lande i de senere år, bekræfter på en levende måde, at de russisk-amerikanske relationer fortsat er en vigtig faktor i at sikre stabilitet og sikkerhed i nutidens verden.«

Ifølge TASS lykønskede Putin BRIKS-partnerne og udtrykte tillid til, at Rusland og dets partnere i den uformelle sammenslutning vil fortsætte med meningsfuld interaktion på bilateralt grundlag og inden for rammerne af diverse organisationer og fora.

Den kinesiske leder Xi Jinping og den russiske præsident sendte hinanden nytårshilsner med håbet om udvidet samarbejde.

»I det nye år har jeg til hensigt at arbejde hånd i hånd med Dem for at være med til at bevare tætte kontakter på højt niveau, styrke strategisk og politisk tillid, samarbejde om at integrere det Økonomiske Silkevejsbælte og EAEU [Eurasisk Økonomisk Union], og intensivere praktisk samarbejde«, lyder Putins budskab til Xi.

Xi Jinping har ligeledes til hensigt at gennemføre strategisk samarbejde i internationale anliggender og opretholde stabiliteten i det omfattende, strategiske partnerskab mellem

Beijing og Moskva.

Putin »mindedes varmt det bilaterale møde under BRIKS-topmødet i Goa [Indien] og bekræftede sin beredvillighed til at fortsætte den meningsfulde dialog og det konstruktive, fælles arbejde for at styrke det russisk-brasilianske, strategiske partnerskab«, sagde Kremls pressetjeneste. Han indbød også præsident Michel Temer fra Brasilien til at tage imod en »stående invitation til ham til at besøge Rusland som et statsbesøg«.

I sit budskab til Indiens præsident Pranab Mukherjee og republikkens premierminister Narendra Modi bemærkede Putin, at det forgangne år var succesfuldt mht. relationer mellem Rusland og Indien, og han udtrykte håb om, at 70-års jubilæet for etableringen af diplomatiske relationer mellem Rusland og Indien, som falder i 2017, »vil blive markeret gennem en optrapning af produktivt, bilateralt samarbejde inden for mange sfærer«.

Det russisk-sydafrikanske møde under BRIKS-topmødet i Goa bekræftede, at bilaterale relationer udviklede sig succesfuldt i en ånd af omfattende, strategisk partnerskab, sagde den russiske præsident i sin lykønskning til Sydafrikas præsident, Jacob Zuma.

I en nytårshilsen til den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan sagde Ruslands Vladimir Putin, at Ankara og Moskva vil fortsætte med at arbejde på »afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden«. Putin sagde, at han er overbevist om, at de to lande »forsat vil arbejde produktivt sammen for at styrke bilaterale bånd og aktivt vil samarbejde omkring løsning af afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden i begge landes interesse og i overensstemmelse med at sikre sikkerhed og stabilitet i Eurasien.«

Argentinske forskere trækker en streg i sandet; Videnskab er en forudsætning for nationens udvikling

24. dec., 2016 – Efter at besætte hovedindgangshallen til Ministeriet for Videnskab og Teknologi i Buenos Aires i fem dage, og med løfte om at blive dér julen over, har unge forskere fra det Nationale Forskningsråd for Videnskab og Teknologi (Conicet), samt deres allierede inden for den statslige sektor, tvunget den neokonservative præsident Mauricio Macri til at bøje sig og genindføre bevillinger til 343 forskere, der er blevet nægtet finansiering.

Desuden aftalte Conicet at skabe yderligere 107 »ekstraordinære bevillinger« til kandidater, de var blevet anbefalet til at modtage bevillinger, men fik at vide, at der ikke var penge, fordi Macri havde beskåret forskningsbudgettet for 2017 med 32 %. Aftalen gælder kun for et år.

Den landsomspændende protest, der omfattede syv byer, hvor Conicet har faciliteter, fremsatte direkte det fundamentale spørgsmål om, at udviklingen af den nationale videnskabs- og teknologisektor er en integreret del af national, økonomisk udvikling. Det er ligeledes almindelig udbredt, at løsningen blot er midlertidig. Den er blevet afvist af Cordoba-afdelingen af Conicet, hvis personale korrekt fastslog pointen: »Vi forsvarer landets videnskabelige system, og ikke kun 500 bevillinger; [vi forsvarer] argentinsk videnskab.« I løbet af den seneste uge har nogle af Argentinas mest prestigøse forskere fastslået den samme pointe.

Forskningsminister Luis Baranao, der indledningsvis havde nægtet at mødes med demonstranterne og insisterer på, at Argentina »ikke har brug for mange forskere«, mødtes med Macri den 23. dec. – der gik rygter om Baranaos tilbagetræden – og mødtes dernæst med forskerne for at tilbyde regeringens kompromisløsning. Cadena 3 rapporterer, at demonstranter afviste Baranaos tilbud om at sikre dem stillinger i den private sektor, og fik ham til at forpligte sig til, at de i stedet blev garanteret en overførsel til andre statslige institutioner, universiteter og forskningsenheder.

Demonstranternes skilte under den ugelange, landsdækkende protest, omfattede budskaber såsom »Jeg ønsker at tjene mit land gennem videnskab« og lignende budskaber.

»Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme« (DANSK) Helga Zepp-LaRouches hovedtale

**ved Schiller
Instituttet/EIR's seminar
i København, 12. dec., 2016.**

Jeg mener, at vi bør være meget glade, for hvis dette alt sammen går den rigtige vej; og det er for en stor del vores personlige forpligtelse at hjælpe, og jeg beder jer alle sammen om ikke at være passive tilskuere, men gå med i Schiller Instituttet for at være med til at implementere disse

visioner og disse ideer, for så vil vi blive meget heldige med, at vi i vores levetid kan leve det nye paradigme. Og det nye paradigme vil blive første gang, menneskets værdighed vil blive virkeliggjort, og jeg mener, at det er en meget, meget vigtig mission, som vi alle bør vedtage.

Download (PDF, Unknown)

(Efterfølgende spørgsmål og svar, engelsk udskrift: [Klik her.](#))

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel

til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.

Skiftet til det nye paradigme er virkeligheden – Propaganda for lokale interesser er farligt

Leder fra LaRouchePAC, 30. november, 2016 – I denne uge kom delegationer fra Manhattan og flere stater i det østlige USA til Washington, D.C., for personligt at inddrage kongresmedlemmer i nødvendigheden af at tage skridt til at genindføre Glass-Steagall og gennemføre **LaRouches »Fire Love«**, for at håndtere den aktuelle, strategiske krise. Dette politiske initiativ – sammen med pres på kongressen over hele landet – kommer på et tidspunkt med nonstop mediefiksering på nyvalgte præsident Donald Trumps seneste og eventuelle udnævnelser til regeringsposter. 'Hvem er de?... Hvor dårlige er

de?', osv. Mediernes spærreild, og selv selve udnævnelserne, tjener til at forvirre og demobilisere enhver, der lytter.

Det er vigtigt at modstå alle sådanne, »bottom-up« karakteriseringer, der fremhæver lokale interesser, af det, der foregår. Der er intet lokalt her: »Trump«-valgoverraskelser finder sted i hele verden, og flere vil finde sted i de kommende uger. Vælgere over hele verden afviser nu hele »globaliseringsæraen« til fordel for et nyt paradigme, der fortsat er under udformning. *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, understregede dagen efter præsidentvalgene, at valget af Trump ikke var en »lokal« begivenhed. Afvisningen af Hillary Clinton gik længere end til et spørgsmål om selve personen; den var en del af et globalt, dynamisk skifte. LaRouche manede i dag til forsigtighed: »Det er farligt at gøre det muligt for dette [forvirringen som følge af lokalt fokus] at opstå. Man må frigøre sig fra det. Det ødelægger ens evne til at tænke og løse problemer.«

Undgå derfor vrede over enkeltpersoner; tænk på det mulige.

Dette er virkeligheden. Der er en dynamik i gang på internationalt plan, for et nyt paradigme for hele menneskeheden, og som er legemliggjort i den eurasiske Nye Silkevej. Præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping leverer et stærkt lederskab for vejen frem, en vej, som i årtier er blevet fremlagt af Lyndon og Helga LaRouche.

I dag holdt Putin en tale i Moskva fra dette udsigtspunkt. Han talte om den Eurasiske Økonomiske Union, »der sammenkobles med Kinas projekt for det Økonomiske Silkevejsbælte, som vil gøre det muligt for os at bygge et eurasiske partnerskab«. Han talte i anledning af det andet, årlige »Primakov Readings International Forum« i Moskva, for at mindes eftermælet af Jevgenij Primakovs lederskab. Putin sagde: »Hr. Primakov var ligeledes af den mening, at det ville være meget vanskeligt at håndtere nutidens store udfordringer på tilfredsstillende vis uden et seriøst partnerskab mellem Rusland og USA.

Ulykkeligvis er de russisk-amerikanske relationer blevet meget forværret i løbet af de seneste år, men dette er ikke vores skyld. Nu, hvor valgkampen er ovre i USA, og en ny præsident snart vil indtage Det Hvide Hus, håber vi, at dette vil skabe en mulighed for at forbedre disse relationer, der er så vigtige, ikke alene for vore to folkeslag, men også for at sikre international stabilitet og sikkerhed ... «

Ideen om nye relationer runger over hele Latinamerika, efter Xis seks dages rundrejse i forbindelse med APEC-topmødet tidligere på måneden. Den mexicanske seniordiplomat Sergio Ley har krævet, at Mexico nu »diversificerer« sine relationer inden for udenrigshandel og ikke længere har 80 % af sin handel, der finder sted med USA. Han sagde, at der nu finder »en ekstraordinær dialog på højeste niveau« sted mellem Mexico og Kina.

I opposition til dette aktive, nye paradigme for internationale, gensidigt gavnlige relationer, kommer de sidste, fortvivlede bestræbelser fra geopolitikkens afdankede repræsentanter, på at forårsage mere skade og død. Især Frankrig, Storbritannien og Obama-administrationen mobiliserer imod Rusland over Syrien. I dag meddelte Frankrig, at det vil være vært for et møde den 10. december, som vil omfatte ledere fra UK, USA, Tyskland, Italien, Saudi-Arabien og andre, om, hvordan man skal modsætte sig »den totale krigs tankegang«, som de hævder, Rusland og Syrien forfølger.

Virkeligheden er den, at den syriske regering i Aleppo med held driver terroristerne tilbage; og Rusland er i færd med at mobilisere støtte og nødhjælpsforsyninger – inklusive felthospitaler – til de tusinder af mennesker, der nu er befriet og nødlidende.

Foto: Udsigt over Capitol fra toppen af Washington-monumentet.

**RADIO SCHILLER den 28.
november 2016:**

**Ny dansk regering//Forsøg på
at underminere Trump//**

**Kinesisk og russisk
teknologisk samarbejde med
udviklingslande**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**»Ideen om den Nye Silkevej
imod det globale
finanssystems sammenbrud«**

Af Helga Zepp-LaRouche

Hovedtale ved 23. nationalkongres for Sammenslutningen af
Økonomer i Peru, 17. november, 2016.

*Friedrich Schiller, der er en vidunderlig digter, som Schiller
Instituttet er navngivet efter, havde den opfattelse, at der*

ikke kan være nogen modsigelse mellem at være en patriot, og så at være en verdensborger. Jeg mener, at det er muligt at opnå denne idé i vores tid, for, hvis vi giver hvert barn, hver nyfødt på denne planet, en generel uddannelse, der ikke alene formidler generel historie, geologi, musik, videnskab og de skønne kunster, men også en viden om og kærlighed til de andre kulturers højeste udtryk, den tyske klassik, konfucianisme, Gupta-perioden, Cervantes, Goya, hver eneste kulturs guldalder; så ville disse børn være i stand til at udvikle hele det potentiale, som de hver især kan udfolde, og som kun nogle ganske få undtagelser tidligere kunne udfolde.

Download (PDF, Unknown)